

MIMOŘÁDNÝ
Z P R A V O D A J S V Č R

Časopis Sdružení vodohospodářů České republiky pro řešení ochrany životního prostředí

Obsah

Smuteční oznámení

Nekrolog

***REPUBLIKOVÝ VÝBOR SDRUŽENÍ VODOHODPODÁŘŮ ČESKÉ REPUBLIKY
OBLASTNÍ VÝBOR SVČR PRO PRAHU A STŘEDNÍ ČECHY
REDAKČNÍ RADA ZPRAVODAJE SVČR***

v hlubokém zármutku oznamují všem čtenářům Zpravodaje SVČR členům i nečlenům
Sdružení vodohospodářů České republiky, že
dne 11. prosince 2008
zemřel

**čestný člen Sdružení vodohospodářů České republiky, předseda
Republikového výboru Sdružení vodohospodářů ČR a člen Oblastního
výboru SVČR pro Prahu a střední Čechy**

pan Ing. Vok Malínský, CSc.

Pan Ing. Vok Malínský, CSc. se narodil dne 19. července 1927 v Praze. Své dětství prožil v rodinném domě v Praze 6 – Břevnově. Posléze se stal studentem Nerudova reálného gymnázia na Malé Straně, tato studia musel v důsledku událostí 2. světové války a německé

okupace předčasně opustit. Začal se proto učit u svého otce klempířem, ale tato jeho životní etapa neměla dlouhého trvání. Následovalo pracovní nasazení a posléze v letech 1944-1945 odvezení do koncentračního tábora v Bystřici u Benešova. Studium gymnasia mohl proto dokončit maturitou až po skončení války v roce 1946. Ve studiu pokračoval na Vysoké škole inženýrského stavitelství v Praze, které ukončil v roce 1951 promoci a udělením akademického titulu inženýr.

Následovalo přijetí zaměstnání ve Vojenském projektovém ústavu v Praze. Zde z pozice projektanta se vypracoval na vedoucího vodohospodářské skupiny. V roce 1967 byl povolán do další služby v armádě a na Ministerstvu národní obrany ustanoven do funkce resortního vodohospodáře. Při plnění náročných úkolů spojených s řešením široké vodohospodářské problematiky resortu, zejména při čištění odpadních vod a preventivní ochrany vod před znečištěním ropnými produkty soustavně pokračuje ve studiu aspirantury. V roce 1973 úspěšně obhájuje kandidátskou práci a dosahuje titulu kandidáta věd.

Resortní vodohospodář MNO ČSSR neměl v období studené války lehkou situaci. Určujícím úkolem armády byla bojová pohotovost vojenského letectva a tankových a motostřeleckých útvarů. Velitele a náčelníky mnoho nezajímala skutečnost, že při zásobování letectva a doplňování nádrží letadel leteckým petrolejem (kerosinem) kontaminuje tento produkt půdu a podzemní vodu. Způsobovala to skutečnost, že tuzemské hutní podniky vyráběly a dodávaly potrubí nízké kvality se zavalcovanými nečistotami. To byla příčina velmi rychlého narušování těsnosti podzemních potrubních rozvodů na letištích korozními procesy. Rozsah znečišťování životního prostředí na vojenských letištích ohrožoval v některých prostorech zásobování obyvatelstva a zemědělských podniků pitnou vodou. Ministr národní obrany byl za vzniklé ropné havárie kritizován svými vládními kolegy. Za této situace Ing. Vok Malínský, CSc. vypracoval a předložil ke složitému připomínkovému a schvalovacímu řízení návrh prvního resortního předpisu s názvem „Ochrana vody a půdy před nepříznivými účinky ropných látek“. Předpis byl schválen a vydán v roce 1973. Následně, až pedantské, vyžadování plnění jeho požadavků kontrolními orgány MNO se stává vedle bojové pohotovosti dalším hlavním úkolem velitelů a týlových pracovníků na všech stupních velení armády. Cíle však bylo dosaženo, v resortu se zlepšila prevence používání ropných látek a byly také zahájeny náročné a dlouhodobé asanační práce v kontaminovaných prostorech. K tomu navázala také spolupráci s výzkumnými ústavu geologie. Po třiceti pěti letech lze konstatovat, že zásluha Ing. Voka Malínského, CSc. na zlepšení stavu ochrany životního prostředí před znečišťováním ropnými látkami v resortu MNO nebyla v té době dostatečně doceněna.

Jako resortní vodohospodář spolupracoval Ing. Vok Malínský, CSc. se Státní vodohospodářskou inspekcí, s Výzkumným ústavem vodohospodářským v Praze i s Výzkumným ústavem vodního hospodářství v Bratislavě a při ochrany vod se angažoval také v ochraně dalších složek životního prostředí. Zabýval se širokou osvětovou činností, byl autorem řady odborných článků a učebních textů. V rámci Vodohospodářské společnosti bývalé Československé vědeckotechnické společnosti se podílel na zrodu Ústřední odborné skupiny průmyslových a zemědělských vodohospodářů. Stal se členem Odborné rady Ministerstva lesního a vodního hospodářství, Ministerstva školství a tělesné výchovy a pomáhal při výuce na katedře vodního hospodářství Energetického institutu Státní energetické vodohospodářské inspekce jako lektor i zkoušející. Podílel se na organizování známých celostátních a později i mezinárodních konferencí na ochrany vody a půdy před znečištěním ropnými látkami.

Jeho intenzivní pracovní aktivitu a nasazení přerušila v roce 1986 vážná srdeční příhoda. V roce 1987 odešel ve svých šedesáti letech z vojenské služby do důchodu. Svou vůlí, s pomocí rodiny a přátel ze zotavil a rok 1988 ho zastihl opět v plné spolkové činnosti a navíc svůj zájem zaměřil i na další aktivity. Po listopadu 1989, když vznikl po reorganizaci

Československého svazu vědeckotechnických společností Český svaz vědeckotechnických společností, se podílel na založení Sdružení vodohospodářů České republiky. V nově vzniklém Sdružení byl zvolen předsedou Republikového výboru a v této funkci působil do listopadu 2008. Pod hlavičkou Republikového výboru SVČR připravoval a řídil posledních pět Konferencí o ochraně vody a půdy před nebezpečnými látkami i s mezinárodní účastí. Přispíval autorsky vytrvale do Zpravodaje SVČR, působil aktivně v Oblastním výboru SVČR pro Prahu a střední Čechy. Zde pokračoval v dlouholeté tradici oblíbených Vodohospodářských pondělků, jejichž počet dosáhl v roce 2008 neobyčejného počtu tři sta dvaceti pěti. Zájemci o Vodohospodářské pondělky a nebylo jich málo, navštívili vodní díla na Vltavě a Labi, pražské podzemí – kanalizaci a kolektory, zúčastnili se exkurzí na skládkách a spalovnách odpadů i v řadě podniků a institucí zabývajících se ochranou životního prostředí, vyslechli přednášky o ochraně před povodněmi a o dalších tématech. Zcela oprávněně se stal Ing. Vok Malínský, CSc. prvním čestným členem SVČR.

Pokud šlo o jeho další aktivity je vhodné se ještě zmínit o jeho práci v komise pro životní prostředí obvodního úřadu Prahy 6. I po skončení této činnosti organizoval neustále pro zájemce této Městské části vycházky po Praze a jejím okolí a výlety za dalšími turistickými zajímavostmi středních Čech. Jako člen Klubu železničních cestovatelů i samostatně, projezdil železniční síť ČR křížem krážem. Cestoval na zájezdy a dovolenou i mimo hranice Čech. Zúčastňoval se také činnosti Českého svazu bojovníků za svobodu.

Srdce Ing. Voka Malínského, CSc. v jeho osmdesáti druhém roce života dotlouklo. S hlubokým zármutkem bude na jeho osobnost vzpomínat mnoho z nás, kteří ho poznali. Čest jeho památce.

ZPRAVODAJ SDRUŽENÍ VODOHOSPODÁŘŮ ČESKÉ REPUBLIKY
NEPRODEJNÉ. URČENO PRO ČLENY SVČR

Vydával Republikový výbor, tisk a distribuci zajišťovaly oblastní výbory

Vycházel čtyřikrát do roka, mimořádné číslo v prosinci 2008.

Řídila redakční rada: Jan Lázňovský, Ing. Stanislav Srnský, Ing. Antonín Švanda.

Za věcnou správnost příspěvků ručili autoři. Názory obsažené v příspěvcích se nemusely shodovat s názory redakční rady. Bez vědomí redakční rady nelze publikované materiály rozšiřovat.

Registrační číslo MKČR 6731, ISSN 1211- 5614.